

Факултет техничких наука Универзитет у Новом Саду

Рачунарски системи високих перформанси

Паралелизација алгоритма за решавање судокуа

Аутор: Александар Стојановић

Индекс: E2 119/2023

15. јануар 2024.

Садржај

1	Уво,	д	1
2	Осн	овни појмови и постојећа решења	2
	2.1	овни појмови и постојећа решења Пропагирање ограничења	2
	2.2	Претрага простора могућих решења	
3	Сек	венцијална имплементација	4
	3.1	Структуре података	4
	3.2	Пропагирање ограничења	4
	3.3	Претрага простора могућих решења	8
4	Пар	ралелна имплементација	10
	4.1	<i>OpenMP</i> имплементација	10
	4.2	<i>OpenMP</i> имплементација употребом <i>task</i> -ова	12
	4.3	ОрепМРІ имплементација	14
		4.3.1 Структуре података	
		4.3.2 Хијерархија процеса и начин рада	15
5	Пор	еђење перформанси	18
6	Зак	ључак	20

Списак изворних кодова

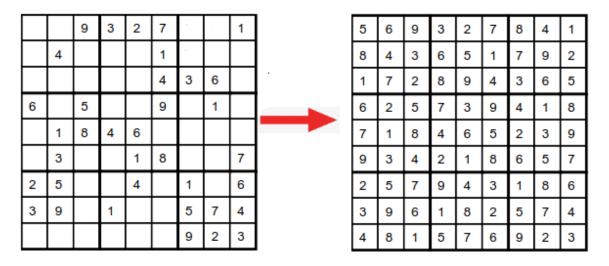
1	Неопходне структуре података	4
2	Пропагирање ограничења за ћелију	6
3	Имплементација примене другог правила	7
4	Алгоритам претраге простора могућих решења	9
5	ОрепМР имплементација претраге	11
6	<i>OpenMP</i> имплементација претраге употребом <i>task</i> -ова	13
7	Додатне структуре података	14
8	Иницијална пропагација ограничења	15
9	Пример конструкције за асинхроно ослушкивање порука	16
10	Делегирање дела посла слободним процесима	17

Списак слика

1	Пример нерешеног и решеног судокуа	1
2	Превенција узалудне претраге стабла уз помоћ паралелизације	10
3	Резултати секвенцијалне и МР имплементације	18
4	Резултати <i>MPI</i> имплементације	19

1 Увод

Судоку је популарна загонетка са бројевима која се среће у многобројним дневним новинама и часописима. Директан превод са јапанског имена ове загонетке је "јединствен број" што и осликава задатак ове игре, формирати квадратну матрицу димензија $n \times n$ (најчешће 9х9) тако да се у свакој колони и врсти може затећи само једна појава бројева од 1 до n. Исто правило примењује се и на одређене подматрице чије су димензије $\sqrt{n} \times \sqrt{n}$. Играчу је на почетку игре дата матрица са неколико већ додељених вредности, а његов задатак је да матрицу попуни до краја, а да не прекрши правило јединствености појављивања бројева. Пример нерешене, а затим успешно решене загонетке може се видети на слици 1.

Слика 1: Пример нерешеног и решеног судокуа

Циљ овог рада је паралелизација алгоритма за решавање ове загонетке. У даљим поглављима биће додатно појашњени основни појмови потребни за разумевање алгоритама, постојећа решења, а затим и ауторове имплементације овог алгоритма различитим приступима (*openMP* примитиви и *task*-ови, *openMPI*), као и поређење њихових перформанси.

2 Основни појмови и постојећа решења

Да би разумевање рада алгоритама за решавање ове загонекте било лакше, потребно је увести неколико основних појмова.

Појединачно поље у које се може сместити број назива се ћелија.

Телија која у датом тренутку решавања има само један број који је могуће уписати, без да се наруше ограничења, назива се *singleton*.

Подматрица димензија $\sqrt{n} \times \sqrt{n}$ која у себи мора садржати свих n бројева назива се box.

Peer-ом се назива свака ћелија које се налази у истој врсти, колони или box-у (било која од ове три групације генерално се може називати **unit**) у односу на посматрану ћелију.

Оно што је заједничко за све постојеће радове [2, 6, 7] као и ауторову имплементацију је то да се решавање загонетке заснива на два алгоритма, пропагацији ограничења и претрагом простора могућих решења.

2.1 Пропагирање ограничења

У уводном поглављу споменуто је основно ограничење загонетке које захтева да се унутар сваког *unit*-а морају наћи сви бројеви и то тачно једном. Приликом решавања загонетке, ово ограничење се може рашчланити на два правила:

- Ако се у некој од ћелија *unit*-а посматране ћелије већ налази неки број, тај број се уклања из листе могућих бројева те ћелије.
- Ако све ћелије *unit*-а посматране ћелије сем ње имају одређен број избачен из њихове листе могућих бројева, тај број припада посматраној ћелији.

Узевши ова правила у обзир први корак решавања алгоритма била би њихова максимална примена широм целе матрице, све док се не дође до ситуације када још увек постоје празне ћелије, али не могуће их је попунити само на основу задатих правила.

2.2 Претрага простора могућих решења

Овај алгоритам полази од максимално попуњене матрице на основу правила из 2.1, затим користећи се скупом могућих бројева неке ћелије нагађа који би број могао

стајати у њој и након тога наставља са пропагацијом ограничења, све док поново не дође до ситуације када мора да нагађа, ситуације када долази до крајњег решења или до контрадикторне ситуације. У случају проналаска решења алгоритам се овде завршава, а у случају контрадикторне ситуације алгоритам се враћа до последњег валидног стања матрице и покушава са новим бројем. Може се приметити да је овај алгоритам класичан пример *back tracking* алгоритма [1].

3 Секвенцијална имплементација

у овом поглављу биће описана секвенцијална имплементација, на којој ће се темељити и све наредне паралелне имплементације.

3.1 Структуре података

На почетку потребно је моделовати појединачну ћелију судоку матрице, као и читаву матрицу 1. Ћелија је представљена као структура која од поља садржи коначну вредност (value), која може варирати од 1 до n, као и поље possibilities које ће се , ради уштеде меморијског простора, третирати као бинарни низ могућих вредности ћелије, где јединица на одређеном биту означава могућност појаве броја. На пример у случају 9х9 матрице број 0b1_1010_0010 значио би да су могуће вредности те ћелије бројеви 2, 6, 8 и 9. Читава матрица моделована је као дводимензионални низ ћелија. Уз ове структуре података имплементиране су и тривијалне помоћне методе за учитавање и писање матрице у csv фајл, испис матрице на екран, копирање, као и проверу да ли је судоку решен тако што се проверава да ли све ћелије имају вредност у опсегу од 1 до n, као и да им је низ могућих бројева једнак нули (0b0_0000_0000).

```
typedef struct {
   int value;
   unsigned possibilities;
} Cell;

typedef Cell* CellArray;
typedef CellArray* SudokuGrid;
```

Изворни код 1: Неопходне структуре података

3.2 Пропагирање ограничења

Срж имплементације налази се у *solve* функцији, која се позива након учитавања нерешене судоку матрице. Као што је претходно поменуто, она се есенцијално састоји из два алгоритма, алгоритма за пропагирање ограничења и алгоритма за претрагу простора могућих решења.

Пропагирање решења почиње применом претходно наведена 2 правила (2.1) над свим *singleton*-има, а затим се у бесконачној петљи наизменично врше две акције.

У првој се проналазе новонастали *singleton*-и, додељује им се једини могући број и затим пропагирају ограничења која су произведена додавањем броја у ћелију. У другој акцији примењује се друго правило, где се за одређену ћелију проверава да ли постоји број који је избачен из низа потенцијалних бројева у свакој од ћелија *unit*-а посматране ћелије и ако је то случај ћелији се додељује тај број и пропагирају новонастала ограничења. Петља се прекида у тренутку када се нађе коначно решење (ово се може десити у лакшим загонеткама) или док се не примети да не постоји разлика у насталим судоку матрицама у претходне две итерације, што би значило да су ограничења максимално пропагирана и да је дошло време за претрагу простора могућих решења. Може се такође догодити ситуација када се пропагирањем ограничења дође у контрадикторно стање, у ком случају *solve* функција враћа *NULL* као решење. Овакво понашање битно је за наредни алгоритам.

```
bool propagateRulesForCell(SudokuGrid grid, int row, int
   \rightarrow col) {
       //Check for contradiction box
       int sudokuSizeRoot = (int) sqrt(SUDOKU SIZE);
       int horizontal start = (row / sudokuSizeRoot) *
           sudokuSizeRoot;
       int vertical start = (col / sudokuSizeRoot) *
           sudokuSizeRoot;
       for(int i = horizontal start; i < horizontal start +</pre>
           sudokuSizeRoot; i++) {
           for(int j = vertical start; j < vertical start +</pre>
                sudokuSizeRoot; j++) {
                if( i == row && j == col) { continue;}
9
                if (grid[i][j].value == grid[row][col].value) {
10
                    return false;
11
                }
           }
       }
15
       //Remove from box unit
16
       for(int i = horizontal start; i < horizontal start +</pre>
17
           sudokuSizeRoot; i++) {
           for(int j = vertical_start; j < vertical_start +</pre>
18

    sudokuSizeRoot; j++) {
                grid[i][j].possibilities = subtractPossibili-
                 → ty(grid[i][j].possibilities,
                                                         possibili-
20

    ty_conve

21
       }
22
23
       //. . .
          Na sličan način propagiranje se vrši i po vrstama i
25
          kolonama
       // (nije prikazano zbog preglednosti)
26
       //. . .
27
       return true;
  }
31
```

```
//By doing ~ you get all forbidden ones for cell
  //Combining all forbidden of one unit with & you get common
   → forbidden for unit
  //After that you see which of forbidden, are possible for
   → current column by doing &
  //of all forbidden and possible of that column
  //If you get just one possible return it
  int getCommonForbiddenForUnit(SudokuGrid grid, int row, int
      col) {
       if (grid[row][col].value != 0) {
           return 0;
       }
11
       // Na sličan način propagiranje se vrši i po vrstama i
12
          kolonama
       // (nije prikazano zbog preglednosti)
13
       //. . .
14
       //Box
       result = ALL POSSIBILITIES VAL;
17
       int sudokuSizeRoot = (int) sqrt(SUDOKU SIZE);
18
       int horizontal start = (row / sudokuSizeRoot) *
19
           sudokuSizeRoot;
       int vertical start = (col / sudokuSizeRoot) *
           sudokuSizeRoot;
       for(int i = horizontal start; i < horizontal start +</pre>
21
           sudokuSizeRoot; i++) {
           for(int j = vertical start; j < vertical start +</pre>
22
               sudokuSizeRoot; j++) {
               if(row == i && col == j) { continue; }
23
               unsigned forbidden = ~grid[i][j].possibilities;
               result = result & forbidden;
           }
26
       }
27
28
       result = result & grid[row][col].possibilities;
29
       if (countOnes (result) == 1) {
           return possibility convertToDec(result);
31
       }
33
       return 0;
34
  }
35
                                  7
36
```

Да се приметити да одлука за бинарну представу могућих бројева ћелије, поред уштеде меморијског простора, омогућава и ефикасније баратање низовима у овим случајевима коришћења где су итерације кроз низ у потпуности замењене бинарним операцијама O(1) комплексности.

3.3 Претрага простора могућих решења

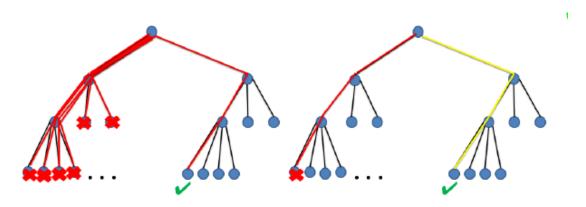
Након што се максимално испропагирају ограничења, прелази се на претрагу простора могућих решења 4. Да нагађање не би било потпуно насумично, проналази се "оптимални кандидат" за нагађање, то јест ћелија која има најмањи број потенцијалних бројева. На овај начин минимизује се број гранања, а тиме и укупно време претраге у најгорем случају. Затим се пролази кроз сваки могући број посматране ћелије, додељује се ћелији и са тако измењеном судоку матрицом рекурзивно се позива solve функција. Као што је поменуто у 3.2, рекурзивна претрага наставља се све док се не дође до коначног решења или у случају доласка у контрадикторно стање матрице, где се онда алгоритам враћа до последњег валидног стања и даље покушава са другим бројем.

```
int optimal i, optimal j;
  findOptimalCandidate(grid, &optimal i, &optimal j);
 int* possibilities;
 int possibilities length;
  extractPossibilities(grid[optimal i][optimal j].possibilities,
   for(int i = 0; i < possibilities length;i++) {</pre>
      SudokuGrid guessGrid = copySudokuGrid(grid);
      guessGrid[optimal i][optimal j].value =
10
       → possibilities[i];
      guessGrid[optimal i][optimal j].possibilities = 0;
11
12
      SudokuGrid result = solve(guessGrid);
13
      if(result == NULL) {
14
          //NULL means that this guess consequently violated
15
           → rules
          continue;
      }else{
17
          return result;
18
      }
19
  }
20
21
```

Изворни код 4: Алгоритам претраге простора могућих решења

4 Паралелна имплементација

Анализом претходно описане секвенцијалне имплементације 3, аутор је закључио да је готово немогуће паралелизовати део алгоритма који се бави пропагирањем ограничења, због тога што би свака промена ћелије захтевала синхорнизацију свих нити/процеса ради коректне даље пропагације ограничења, што би резултовало lock-step паралелизацијом нити са великом фреквенцијом усклађивања. Са друге стране алгоритам претраге простора могућих решења због свог гранања на више независних претрага у дубину стабла могућих решења природно подлеже паралелизацији. Свака нит би модификовала судоку матрицу на другачији начин и тако започела своју претрагу за решењем и када би нека нит пронашла решење сигнализирала би крај претраге. На овај начин избегава се ситуација када би алгоритам узалудно претраживао велики део стабла због лоше почетне претпоставке 2, а и свакако убрзава сама претрага.

Слика 2: Превенција узалудне претраге стабла уз помоћ паралелизације

4.1 ОрепМР имплементација

За разлику од постојећих решења која су се користила *pthreads* [5] библиотеком, аутор је за имплементацију одабрао *OpenMP* [3] ради декларативнијег приступа имплементацији.

```
#pragma omp parallel num threads(sudokuSizeSqrt)
           shared(finalResult, stopFlag)
       {
           #pragma omp for
           for (int i = 0; i < possibilities length; i++) {</pre>
                //Check if some thread found solution
                if (finalResult != NULL || *stopFlag) {
                    continue;
                }
                SudokuGrid guessGrid = copySudokuGrid(grid);
10
                guessGrid[optimal i][optimal j].value =
11
                → possibilities[i];
                guessGrid[optimal i][optimal j].possibilities =
12
                 → 0;
13
                if(finalResult != NULL || *stopFlag) {
14
                    continue;
15
                }
                SudokuGrid result = solve(guessGrid, stopFlag);
17
                if (result == NULL) {
18
                    //NULL means that this guess consequently
19
                        violated rules
                    continue;
20
                } else {
21
                    #pragma omp critical
22
23
                         *stopFlag = true;
24
                         finalResult = result;
25
                    }
26
                }
27
           }
28
       }
29
30
```

Изворни код 5: *OpenMP* имплементација претраге

За потребе паралелизације, петља унутар solve функције која је служила за рекурзивну претрагу морала је подлећи одређеним модификацијама. Помоћу MP ди-

ректива, петља је паралелизована, тако да сада свака њена итерација која испробава један модел решења сада може да се извршава на засебној нити. Уместо да се резултат решења директно враћа из петље, сада се јавила потреба за дељеном променљивом finalResult којој се приступа унутар критичне секције и уписује решење уколико се пронађе. Да би се одмах након проналаска решења прекинуо рад и свих осталих нити, уводи се још једна дељена променљива stopSignal, чију вредност нит која је дошла до решења мења на true и тако сигнализира свим осталим нитима да истог тренутка прекину са радом.

4.2 *ОрепМР* имплементација употребом *task*-ова

Ова имплементација концептуално је слична MP имплементацији преко примитива 4.1. Разлика је у томе што сада само једна нит унутар петље креира task-ове који се затим распоређују по свим нитима унутар паралелног региона 6. Начин пропагације коначног решења и прекида рада свих осталих task-ова остаје непромењен.

```
#pragma omp parallel num threads(sudokuSizeSqrt)
       shared(finalResult, stopFlag)
   {
       #pragma omp single nowait
       for (int i = 0; i < possibilities length; i++) {</pre>
           // Create tasks for each possibility
            #pragma omp task
            {
                // Check if some task found a solution
                if (!(finalResult != NULL || *stopFlag)) {
10
                    SudokuGrid guessGrid = copySudokuGrid(grid);
                    guessGrid[optimal i][optimal j].value =
12
                     → possibilities[i];
                   guessGrid[optimal i][optimal j].possibilities
13
                     \rightarrow = 0;
14
15
                    SudokuGrid result = solve(guessGrid,
16

    stopFlag);

17
                     #pragma omp critical
18
                     {
19
                         if (result != NULL) {
20
                             *stopFlag = true;
21
                             finalResult = result;
22
                         }
23
                     }
24
                }
25
           }
26
       }
27
28
  }
```

Изворни код 6: *OpenMP* имплементација претраге употребом *task*-ова

4.3 ОрепМРІ имплементација

Будући да се начин функционисања *OpenMPI*-а [4] разликује од *OpenMP*-а, ова имплементација се знатно разликује од све три претходне. Оно што разликује ову *OpenMPI* имплементацију од постојећих је покушај делегирања посла једног процеса на све расположиве процесе, за разлику од тренутних имплементација где би процес био у могућности да половину свог посла делегира само суседном процесу (посматрајући *id* процеса).

4.3.1 Структуре података

Поред постојећих структура података за ћелију и читаву судоку матрицу додат је низ *unsigned* вредности *availabilities* величине једнаке броју процеса који води рачуна о заузетости сваког од процеса. Такође било је потребно дефинисати нове *MPI* типове података за размену ћелија и информација о доступности процеса између процеса 7, као и написати помоћне функције за постављање судоку матрице у континуалан део меморије како би се она могла размењивати између процеса.

```
//Defining data types
  MPI Datatype cell type;
  MPI Type contiguous (2, MPI UNSIGNED, &cell type);
  MPI Type commit(&cell type);
  MPI Datatype availability type;
  MPI Type contiguous (2, MPI UNSIGNED, &availability type);
  MPI Type commit(&availability type);
  unsigned availabilities[num proc];
10
  for(int i = 0; i < num proc;i++) {</pre>
11
       availabilities[i] = true;
12
  }
13
14
15
```

Изворни код 7: Додатне структуре података

4.3.2 Хијерархија процеса и начин рада

Читав рад заснива се на бесконачној петљи у којој се сви процеси налазе и чекају да им посао буде делегиран. Изузетак је петља са рангом 0, која је проглашена координатором који се бави вођењем евиденције о заузетости процеса и обавештавањем других процеса о тој информацији, као и очекивању коначног решења и финализацији алгоритма. Алгоритам почиње тако што координатор процес покушава пропагацију ограничења и ако из првог покушаја успе да реши загонетку одмах завршава програм, у супротном судоку матрицу са до тог тренутка максимално прорпагираним ограничењима прослеђује као задатак за решавање процесу 1 8.

```
// Load and initial constraint propagation
  if(rank == 0) {
      //Load
      SudokuGrid grid = loadSudokuGrid(argv[1]);
      SudokuGrid result = constraintPropagation(grid);
      if(solved(result)){
           Cell flattened[SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE];
           flattenSudokuGrid(result, flattened);
10
           MPI Isend(flattened, SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE,
11

→ cell type, 0, 0, MPI COMM WORLD, NULL);

       } else {
12
           //Start processing with process 1
13
           //Send job
14
           Cell flattened[SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE];
15
           flattenSudokuGrid(result, flattened);
16
           MPI Send(flattened, SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE,
17

    cell type, 1, 2, MPI COMM WORLD);

       }
18
19
  }
20
```

Изворни код 8: Иницијална пропагација ограничења

Будући да би сви процеси требали да се баве својим задацима и асинхроно ослушкују да ли им је стигла нека порука, на разним местима у коду налази се слична конструкција која је приказана у коду 9. Сваки процес на почетку петље проверава да ли му је упућена нека порука и уколико јесте на основу њеног тага, одређује да ли

се ради о поруци за завршетак процеса, поруци о прослеђеној матрици (решеној или спремној за обраду) или поруци за освежавање информације о доступности процеса.

```
// Check if there is an incoming message
  int message flag;
  MPI Status status;
  MPI Iprobe(0, MPI ANY TAG, MPI COMM WORLD, &message flag,
     &status);
  if (message flag) {
      int tag = status.MPI TAG;
      if (tag == 2) {
        //... Do something...
10
      } else if (tag == 1) {
           // Stop signal received
          break;
      }
  }
15
16
```

Изворни код 9: Пример конструкције за асинхроно ослушкивање порука

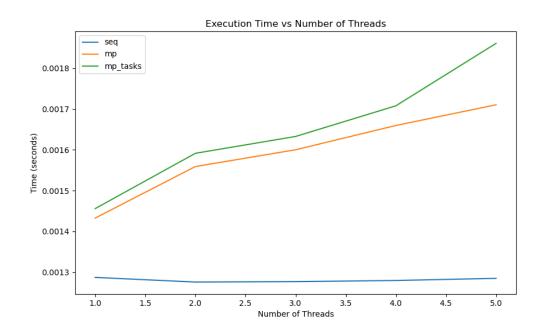
У код *solve* методе коју позивају процеси када добију матрицу за обраду додато је неколико нових делова. На самом почетку ажурира се листа доступних процеса за делегирање посла и након пропагације ограничења пре него што се уђе у петљу за претрагу простора могућих ограничења процес прво делегира део посла свим доступним процесима 10. Након делегације посла, процес ће истражити преостале случајеве који нису делегирани. У случају проналаска решења оно се шаље директно координаторском процесу и завршава се програм.

```
//Delegate work
  if(possibilities length > 1) {
     for(int i = 1; i < num proc;i++) {</pre>
         if(i == rank) { continue;}
         if(availabilities[i]){
              SudokuGrid guessGrid = copySudokuGrid(result);
              guessGrid[optimal i][optimal j].value =
              → possibilities[delegated];
              guessGrid[optimal i][optimal j].possibilities =
              availabilities[i] =false;
              Cell flattened[SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE];
11
              flattenSudokuGrid(guessGrid, flattened);
12
              MPI Send(flattened, SUDOKU SIZE*SUDOKU SIZE,
13
              → cell type, i, 2, MPI COMM WORLD);
              delegated++;
14
          }
     }
  }
17
18
```

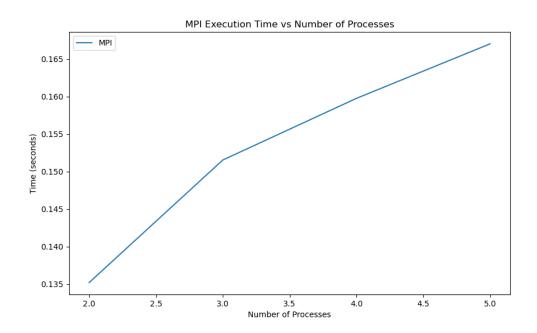
Изворни код 10: Делегирање дела посла слободним процесима

5 Поређење перформанси

За мерење перформанси кориштени су примери судоку загонетки најтежег нивоа (evil) и да би се додатно испровоцирао алгоритам за претрагу простора постојећих решења из тих примера обрисани су неки од бројева уз проверу да се њиховим брисањем није онемогућило решавање загонетке. Током тестирања мењан је број кориштених нити и процеса да би се уочио утицај паралелизације на брзину извршавања алгоритма. Модел роцесора који је кориштен за тестирање је AMD Ryzen 7 7730U (base 2.0GHz, max 4.5GHz). Добијени су следећи резултати 34.

Слика 3: Резултати секвенцијалне и МР имплементације

Слика 4: Резултати МРІ имплементације

На основу резултата да се уочити да је упркос разним покушајима паралелизације алгоритма за претрагу простора могућих решења, ипак секвенцијално решење најбрже и да се повећавањем броја нити и процеса само повећава *overhead* потребан за координацију нити и процеса који додатно повећава време извршавања. Утицај на брзину секвенцијалног алгоритма највероватније има оптимизација алгоритма за пропагацију ограничења (проналажење оптималног кандидата и коришћење бинарног низа за складиштење могућих бројева), као и модернији модел процесора (мало мањи удео). Огромно одступање брзине *MPI* имплементације оправдано је великим *overhead*-ом који је потребан за координацију процеса, као и чинњеницом да се судоку матрица мора сваки пут трансформисати за потребе међусобне комуникације процеса, а њена величина није занемарљива.

6 Закључак

У овом раду изучени су алгоритми који се користе за решавање судоку загонетке произвољне тежине (пропагација ограничења, претрага простора могућих решења), као и одређени приступи њиховој оптимизацији (бинарна представа могућих бројева ћелије, проналажење оптималног кандидата за даљу претрагу). Фокус је био на паралелизацији алгоритма за претрагу простора могућих решења. Проучаване имплементације користиле су се *OpenMP* примитивима и *task*-овима, као и *OpenMPI*-ем и увеле неке нове приступе у односу на постојећа решења. Након мерења перформанси сваке од имплементација, дошло се до закључка да је секвенцијална имплементација ипак најбржа, због оптимизованости алгоритма за пропагирање ограничења и највећим делом *overhead*-а који уводи потреба за координацијом нити и процеса.

Библиографија

- [1] Backtracking. https://en.wikipedia.org/wiki/Backtracking/, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [2] Multi threaded sudoku solver. https://web.archive.org/web/20200229125814id_/https://www.researchgate.net/profile/Ebin_Scaria/publication/339536682_Multi-Threaded_Sudoku_Solver/links/5e57db73a6fdccbeba07358b/Multi-Threaded-Sudoku-Solver.pdf, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [3] Openmp. https://www.openmp.org/resources/refguides/, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [4] Openmpi. https://www.open-mpi.org/doc/, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [5] pthreads. https://docs.oracle.com/cd/E26502_01/html/E35303/tlib-1.html, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [6] Sudoku report. http://www.individual.utoronto.ca/rafatrashid/ Projects/2012/SudokuReport.pdf, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.
- [7] Using mpi one-sided communication for parallel sudoku solving. https://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2% 3A1766597&dswid=6848, 2024. Последњи приступ: 14.1.2024.